

Rosa Maria Boixareu:

- Harriet Beecher Stowe. 2021. [La cabana de l'oncle Tom.](#) Ed. Adesiara.

Un clàssic. Traduït sencer al català. Un llibre punyent, actual en temps i llocs, malgrat l'acció se situa a mitjans del s. XIX als EE UU. Temes: drets humans, la llibertat, la vilesa i crueltat humana, la bondat.

- Jordi Cervera i Valls. 2021. [El text i els seus contextos. Reflexions sobre l'exegesi Bíblica.](#) PAM.

Onze ponències que comparteixen amb el lector les seves reflexions sobre l'exegesi bíblica. Tot gira al voltant de l'art de la lectura i la comprensió, que si bé s'aplica als textos bíblics, és extrapolable a altres recursos i situacions.

- Lourdes Godoy i Tomàs. 2022. [Bonaventura Ubach al país dels cedres i a la Transjordània. Impressions del Mont Líban.](#) PAM.

El pare Ubach "...un dels *homenots* més singulars de la Catalunya dels segles XIX i XX" (Pròleg). Una aproximació al personatge, el medi bíblic, abraçant un temps que va del 1908 al 1910 en un Líban sota domini otomà. Amb fotografies i comentaris de l'autora.

- Patrick Radden Keefe. 2021. [L'imperi del dolor.](#) Eds. Del Periscopi.

De l'autor de *No diguis res*. Fotografia animada de l'ambició d'una dinastia farmacèutica responsable d'una de les crisis sanitàries més impactants, sota el miratge filantròpic de generoses donacions a institucions de les arts i les ciències. La criminalitat disfressada.

Josep Oton:

- Simone Weil . 2021, [La gravetat i la gràcia](#) ed. Fragmenta editorial, sll.

Com ens escapem d'això que, en nosaltres, s'assembla a la gravetat?» Únicament per la gràcia. La gravetat és la llei de la creació, el treball de la gràcia consisteix a «descrear-nos». Se'ns obre, amb la lectura d'aquesta obra, un itinerari de «llum per l'esperit i aliment per l'ànima» que s'inicia a través de la incisió en una batzegada religiosa que escapa dels límits dogmàtics i s'enfronta a una realitat dolorosa.

Yolanda Otal:

- Rafael Nadal, 2021 [Quan s'esborren les paraules](#). ED. Columna Edicions

Deu anys després de la publicació de *Quan érem feliços*, **Rafel Nadal** torna a posar la seva mirada literària sobre la memòria, el pas del temps i les noves generacions en aquest llibre íntim i delicat amb el qual tanca la saga familiar més venuda de la literatura catalana.

- David Bueno, 2022. Trad. Emma De Prorrata-Doria I Botey. 3 febrero 2022 ["El cervell de l'adolescent"](#) ED. Rosa dels vents

Un discurs únic que ens ajuda a entendre com es i com madura el cervell dels adolescents, quin sentit vital té aquest període tan crucial i rellevant per a la nostra espècie i quines coses podem posar en pràctica perquè sigui fructífer i perquè serveixi de trampolí per assolir una etapa adulta sana, digna i dignificant.

Jesús Oliver-Bonjoch:

- Ursula K. Le Guin, 2021. [Lavinia](#) Ed. Minotauro

Lavinia crece sin conocer otra cosa que la paz y la libertad hasta la llegada de sus pretendientes. Su madre exige que contraiga matrimonio con el apuesto y ambicioso Turno. Pero los augurios y las profecías de los manantiales sagrados afirman que deberá casarse con un extranjero, que provocará una guerra y que su marido no vivirá demasiado tiempo.

Lluís Agustí Parrot:

- Andrea Ricardi, 2021. [La Iglesia arde. La crisis del cristianismo hoy: entre la agonía y el resurgimiento](#). Ed. Arpa.

¿Está viviendo la Iglesia católica una de sus peores crisis a nivel mundial? ¿Se enfrenta realmente el cristianismo a un problema de vocación religiosa? ¿De qué manera nos afectaría su desaparición? ¿Cómo puede resurgir un clero envejecido, con una estructura masculina anclada en el pasado?

- Alejandro Fernández Barrajon, 2021. [El tizón y las cenizas. Reflexiones a pie de calle sobre la VC](#). Ed. San Pablo

Ser consagrado hoy es un atrevimiento. Cuando todos se empeñan en dividir y enfrentar, los consagrados quieren ser abrazo para todos. Lo han aprendido de Jesús. Y, como él, pese a que sean pocos y mayores, aunque estén cuestionados y haya pocas vocaciones, están heridos de amor y del lado de los más vulnerables.

- Juan José Tamayo, 2021. [La Compasión en un mundo injusto](#). Ed. Fragmenta.

En su uso normal, la palabra *compasión* suena a sentimentalismo alejado de la praxis, ajeno a la vida política; a comportamiento moralista que viene a encubrir las causas de la injusticia; a una vaga simpatía que se siente desde fuera o desde arriba con cierto complejo de superioridad. Sin embargo, el verdadero sentido de la compasión es ponerse en el lugar de los sufrientes en una relación de igualdad y empatía, asumir el dolor de las otras personas como propio, interiorizar a la otra persona dentro de nosotros y nosotras, sufrir no solo con los otros, sino en los otros, hasta identificarse con quien sufre y con sus sufrimientos, cuestión que no resulta fácil pero que es necesaria.

- Teresa Forcades i Francesc Torralba, 2021. [Estimat Francesc, estimada Teresa. Epistolari](#). Ed. Pagès.

Heus ací una epistolari sense trampa ni cartró. S'hi afronten alguns dels grans temes de la vida humana com Déu, la llibertat, el mal i la vida en comunitat. Dues persones es troben per gaudir de la conversa distesa i per contrastar les seves perspectives sense dogmatismes, ni pors. Al llarg de l'intercanvi epistolar s'esdevé la novetat, allò imprevist que, com la mateixa vida, altera el curs dels esdeveniments i també el sentit de la conversa.

Oriol Izquierdo:

- Joan Carreras, 2021. [Torno a casa](#). Editorial Proa.

Algú s'ha perdut i explica el que li passa en un lloc que no coneix. Provant d'encertar el camí de tornada, descobreix paratges sorprenents i topa amb una colla de personatges singulars, que sovint relaciona amb gent que ha conegut o amb experiències que li han marcat la vida. Per això el viatge que fa, puntejat pel record precís de la malaltia que ha patit, és ahora un retorn i una descoberta; si pren cada cop més un aire iniciàtic és perquè el relat apunta al despullament de les coses essencials.

Mercè Darnell:

- Eduard Sala, 2019, [Va de Vida](#). Plataforma editorial.

Aprendemos de la vida cuando observamos con la mirada adecuada y reconocemos el valor de cada historia en minúscula, historias de personas singulares con nombres propios, incluido el nuestro, de las que somos testigos y nos enriquecemos.

Rosé Sole:

- Pilar Yuste Cabello, 2021. [Agar en ti](#), San Pablo.

Casi la mitad de la población mundial descende de Abraham, Sara y Agar. La Biblia así lo reconoce, pero Agar quedará invisible durante siglos de relato patriarcal pese a que protagoniza dos de las más hermosas teofanías bíblicas. En el desierto de su dolor y su huida, Dios sale a su encuentro como «Dios que me ve» y «Dios que me escucha». Dios-Compasión que transforma las lágrimas de la peor muerte en Agua de Vida, pozo de Esperanza, empoderamiento. Dios sella con ella una Alianza.

- Silvia Martínez Cano, 2021. [Teología feminista para principiantes. Voces de mujeres en la teología actual](#), San Pablo.

Este es un libro que habla sobre Dios. Un libro para todos, mujeres y hombres. Un libro que busca una comprensión de Dios que nos hermane en Cristo como miembros de una misma comunidad, independientemente del sexo que tengamos. La teóloga y artista multidisciplinar Silvia Martínez Cano hace un recorrido, desde la antropología, la historia y la teología, de la presencia de las mujeres creyentes en la historia y en la Iglesia; realiza una síntesis de las propuestas, visiones y lenguajes teológicos que han ofrecido las teologías femeninas y feministas en los últimos 60 años; aclara conceptos; provoca preguntas; ayuda a comprender nuestro presente y reserva un espacio para proclamar los sueños y propuestas sinodales de las mujeres creyentes. Porque «ser creyente y feminista en estos momentos es casi una obligación para el que quiera seguir a Jesús».

Manel Ollé:

- Blanca Llum Vidal, 2021. [La princesa sou Vós](#), Club Editor.

La princesa sou Vós no escapen aquest destí. Desperit vuitcentista amb vetes punk, les escriu una una dona a algú de qui sha enamorat. No hi ha resposta daquest algú, ni seguretat que existeixi: hi ha un joc que es val de totes les armes per inflamar la seducció."Perquè és així, amb una corda, que em lligaria a Vós per lesquena. Per no poder caminar ni escapar-me de Vós sense caure per terra. Per sentir com el terra sens torna petit sota els peus."

Isabel Giménez:

- Franz Jalic. 2021. [Escuchar para ser](#), Ed. Sígueme.

«Mientras queráis imponer a otros vuestras convicciones—engreídos por lo que sabéis—, nadie os escuchará, aunque lo que tengáis que decir sea lo más valioso que posee la humanidad». Con esta advertencia, Franz Jalics apunta al problema básico de la acción pastoral: sin disposición al diálogo no es posible la transmisión de la fe. Esto significa que es la escucha desinteresada, así como el respeto y la apertura al otro, lo que permite a las personas ganar claridad sobre sí mismas y sobre su mundo interior.

Isaac Llopis:

- Adrián Almazán 2021. [Técnica y tecnología. Cómo conversar con un tecnólogo](#), Ed. Taugenit.

El progreso, la naturaleza, el tecno-optimismo?: fantasmas que en este libro se consideran tecnófobos, por su adoración ciega e insensata no de la técnica (un atributo social general e irrenunciable de toda sociedad humana), sino de la tecnología, una creación de la modernidad y el capitalismo. Insensata especialmente en tiempos como los nuestros, tiempos de colapso ecosocial. Un colapso cada más más acelerado por nuestra irracional confianza en la omnipotencia de la tecnología, que nos promete ser capaz de hacer frente a toda la problemática cuando, en realidad, nos hunde más profundamente en la crisis que el mundo industrial ha puesto en marcha.

Ester Busquets i Alivés:

- Jordi Pigem, 2021. [Pandèmia i postveritat. La vida, la consciència i la Quarta Revolució Industrial](#). Ed. Fragmenta.

Estem personalitzant els robots i, a la vegada, estem robotitzant les persones. Sembla una paradoxa. No ho és. Contrastant les clàssiques novel·les distòpiques d'Orwell i Huxley amb les propostes del Fòrum Econòmic Mundial i altres heralds del poder polític i econòmic, Pandèmia i postveritat analitza un gran nombre d'esdeveniments inesperats que ens toca comprendre. Escrita amb rigor i no sense ironia, amb un estil fluid, un ritme intens i un horitzó molt ampli

Ramon Casadevall:

- Martin Ludsteen. [Espai, Capital i Cultura: el cas de la mesquita de Premià de Mar](#), Ed. Pol·len.

Entre els conflictes sobre mesquites o oratoris musulmans – és a dir, els llocs de culte musulmà – que han tingut lloc a Catalunya i a l'estat espanyol, el primer que va tenir una gran repercussió va ser el que es va desenvolupar a Premià de Mar entre els anys 1997-2003. Encara que hi havia hagut diversos conflictes amb anterioritat – entre els quals són destacables els de Granada el 1981 (Rosón, 2005) i Vic el 1990 (Morera, 2009) – fins llavors cap conflicte sobre mesquites havia tingut tant ressò en els mitjans de comunicació.

Eloi Aran:

- Marc Vilarassau, 2021. [Amor que crema](#), Ed.Claret

És un llibre punyent, inspirador i sacsejador. Els seus escrits estan plens de veritat i de vida a desdir. Vuit anys més tard de la mort continuen tenint la frescor i la força de l'instant i dels anys en què van ser escrits. Ressona la intensitat, la radicalitat, la lucidesa, l'austeritat de com ell era i vivia. Són el testimoni i la confessió de fe d'un home que va consumir i consumir la seva persona en els quaranta-cinc anys de vida que li van ser concedits aquí a la Terra i ben arrelat a terra.

Núria Montserrat:

- Carles Salazar (2014). [Antropologia de les Creences. Religió, Simbolisme, Irracionalitat](#), Fragmenta Editorial.

La creença religiosa és una creença «ordinària» en un món o en uns éssers «extraordinaris». ¿Quins són els mitjans ordinaris que ens porten a creure en l'existència de l'extraordinari? ¿Per què creiem en el que no entenem? ¿Per què tenim creences irracionals? Creences irracionals no són creences (necessàriament) falses, sinó contraintuïtives: són creences que contradueixen la idea de realitat que usem en la nostra vida quotidiana.